

LU XUN Opowiadania
鲁迅 短篇小说选

Wydawnictwo Dialog (c) Copyright wersja elektroniczna

LU XUN Opowiadania
鲁迅 短篇小说选

Z chińskiego przełożyła Katarzyna Sarek

Wydawnictwo Dialog (c) Copyright wersja elektroniczna

Wydawnictwo Akademickie

Tytuł oryginału:
短篇小说选

Redakcja i korekta:
Elżbieta Brzozowska, Aldona Mikusińska

Skład i łamanie:
„Radon” Radosław Kierełowicz vel Kieryłowicz

Projekt okładki:
Wiktor Dyndo

Warszawa 2015

ISBN (ePub) 978-83-8002-375-8

ISBN (mobi) 978-83-8002-379-6

Wydawnictwo Akademickie DIALOG

00-112 Warszawa, ul. Bagno 3/218

Tel./faks 22 620 87 03

e-mail: redakcja@wydawnictwodialog.pl

Wydawnictwo Dialog (c) Copyright wersja elektroniczna

Spis treści

- Opowiadania
 1. 狂人日记 - Dziennik szaleńca
 2. 孔乙己 - Kong Yiji
 3. 药 - Lekarstwo
 4. 故乡 - Rodzinny dom
- Czytanki orientalne
- O wydawnictwie

Wszystkie rozdziały dostępne w pełnej wersji książki.

Wydawnictwo Dialog (c) Copyright wersja elektroniczna

狂人日记 - Dziennik szaleńca

狂人日记

某君昆仲，今隐其名，皆余昔日在中学时良友；分隔多年，消息渐阙。日前偶闻其一大病；适归故乡，迂道往访，则仅晤一人，言病者其弟也。劳君远道来视，然已早愈，赴某地候补矣。因大笑，出示日记二册，谓可见当日病状，不妨献诸旧友。持归阅一过，知所患盖“迫害狂”

Wydawnictwo Dialog (c) Copyright wersja elektroniczna

Dziennik szaleńca

W szkole średniej przyjaźniłem się z dwoma braćmi, których nazwisk wolę nie ujawniać. Minęło wiele lat i nasze spotkania stawały się coraz radsze, aż w końcu straciliśmy ze sobą kontakt. Niedawno przez przypadek dowiedziałem się, że jeden z braci poważnie zachorował. Kiedy pojechałem w rodzinne strony, skorzystałem z okazji i udałem się do nich z wizytą. Zastałem tylko starszego brata. Podziękował za fatygę i troskę i zwierzył mi się, że jego młodszy brat był ciężko chory, ale już wyzdrowiał i jakiś czas temu wyjechał, oczekując na objęcie wakatu w administracji. Ponieważ zachichotałem zakłopotany, wyciągnął dziennik spisany w dwóch zeszytach, abym sam mógł poznać charakter choroby trapiącej jego brata. Nie miał nic przeciwko temu, żeby stary przyjaciel przeczytał te zapiski. Gdy przejrzałem je po powrocie do domu, stało się dla mnie jasne, że chory cierpiał na rodzaj manii

之类。语颇错杂无伦次，又多荒唐之言；亦不著月日，惟墨色字体不一，知非一时所书。间亦有略具联络者，今撮录一篇，以供医家研究。记中语误，一字不易；惟人名虽皆村人，不为世间所知，无关大体，然亦悉易去。至于书名，则本人愈后所题，不复改也

七年四月二日识。

—

今天晚上，很好的月光。

我不见他，已是三十多年；今天见了，精神分外爽快。才知道以前的三十多年，全是发昏；

prześladowczej. Notatki były bez ładu i składu, pełne zmyśleń i fantasmagorii. Dziennik nie zawierał dat, jedynie różny kolor atramentu i zmieniający się charakter pisma świadczyły o tym, że zapiski zostały sporządzone w różnym czasie. Dla celów medycznych wybrałem fragmenty, które dały się połączyć w spójną całość. Nie poprawiłem ani jednego błędu popełnionego przez autora; zmieniłem jedynie nazwiska opisywanych postaci, są to osoby nieznanne, a ich dane nie mają większego znaczenia. Pozostawiłem również oryginalny tytuł nadany zapiskom przez samego autora już po dojściu do zdrowia.

2 kwietnia siódmego roku Republiki (1918)

I

Piękny księżyc świeci dziś wieczorem.

Nie widziałem takiego księżycyca od ponad trzydziestu lat. Kiedy spojrzałem nań dziś wieczorem, poczułem się tak lekko, tak rześko. Zrozumiałem, że przez trzydzieści kilka lat śniłem na

然而须十分小心。不然，那赵家的狗，何以看我两眼呢？我怕得有理。

二

今天全没月光，我知道不妙。早上小心出门，赵贵翁的眼色便怪：似乎怕我，似乎想害我。还有七八个人，交头接耳的议论我，张着嘴，对我笑了一笑；我便从头直冷到脚根，晓得他们布置，都已妥当了。

我可不怕，仍旧走我的路。前面一伙小孩子，也在那里议论我；眼色也同赵贵翁一样，脸色也铁青。我想我同小孩子有什么仇，他也这样。忍不住大声说，

jawie. Ale muszę zachować ostrożność. Dlaczego pies z obejścia Zhao tak się we mnie wpatruje?

Mój strach nie jest bezpodstawny.

Wydawnictwo Dialog (c) Copyright wersja elektroniczna

II

Dziś nie świeci księżyc, wiem, że to zły omen. Gdy rano ostrożnie wyszedłem za bramę podwórza, Zhao Guiwang spojrział na mnie tak dziwnie, ze strachem i groźbą zarazem. Kilkoro innych ludzi zbiło się w gromadkę i szeptali między sobą na mój temat. Śmiali się z szeroko otwartymi ustami. Poczułem, jak od stóp do głów przenika mnie zimny dreszcz. Zrozumiałem, że już mają plan i wszystko jest gotowe.

Nie przestraszyłem się jednak i dalej szedłem swoją drogą. Grupka dzieci idących przede mną również rozmawiała o mnie, spojrzenia miały takie samo jak Zhao Guiwang i zacięte, mroczne twarze. Pomyślałem, że widocznie zrobiłem im coś złego i dlatego tak się zachowują. Nie wytrzymałem i krzyknąłem:

“你告诉我！”他们可就跑了。

我想：我同赵贵翁有什么仇，同路上的人又有什么仇；只有廿年以前，把古久先生的陈年流水簿子，踹了一脚，古久先生很不高兴。赵贵翁虽然不认识他，一定也听到风声，代抱不平；约定路上的人，同我作冤对。但是小孩子呢？那时候，他们还没有出世，何以今天也睁着怪眼睛，似乎怕我，似乎想害我。这真教我怕，教我纳罕而且伤心。我明白了。这是他们娘老子教的！

三

晚上总是睡不着。凡事须得研究，才会明白。他们——也有给知县打枷的，也有给绅士掌过嘴的，

– Powiedzcie mi!

Ale dzieci od razu uciekły.

Pomyślałem, że zawiniłem wobec Zhao Guiwanga i wobec ludzi na drodze, ponieważ dwadzieścia lat wcześniej zdeptałem starożytne księgi i Pan Przeszłość bardzo się rozłościł. Zhao Guiwang, chociaż go nie zna, z pewnością słyszał plotki i zapragnął go pomścić. Umówił się z tymi na drodze i podburzył ich przeciwko mnie. Ale dzieci? Wtedy nawet nie było ich jeszcze na świecie, dlaczego więc dzisiaj tak dziwnie się we mnie wpatrują, ze strachem i wrogością. To mnie przeraziło, zaskoczyło i mocno zabolowało.

Nagle zrozumiałem. To rodzice je tego nauczyli.

III

Nocami nie mogę spać. Wszystko muszę przemyśleć, aby zyskać jasność.

Oni... ludzie skazywani na zakucie w dyby przez urzędników, bici po twarzach przez panów.

也有衙役占了他妻子的，也有老子娘被债主逼死的；他们那时候的脸色，全没有昨天这么怕，也没有这么凶。最奇怪的是昨天街上的那个女人，打他儿子，嘴里说道，“老子呀！我要咬你几口才出气！”他眼睛却看着我。我出了一惊，遮掩不住；那青面獠牙的一伙人，便都哄笑起来。陈老五赶上前，硬把我拖回家中了。拖我回家，家里的人都装作不认识我；他们的脸色，也全同别人一样。进了书房，便反扣上门，宛然是关了一只鸡鸭。这一件事，越教我猜不出底细。前几天，狼子村的佃户来告荒，对我大哥说，他们村里的一个大恶人，给大家打死了；几个人便挖出他的心肝来，用油煎炒了吃，可以壮壮胆子。我插了一句嘴，

Ludzie, którym yamen zabrał żony i dzieci, a rodziców lichwiarze wpędzili do grobów, oni wszyscy nigdy nie mieli tak przerażonych i okrutnych twarzy jak ci spotkałam wczoraj.

Najdziwniejsza była jedna z kobiet – biła syna i syczała:

– Ty złe nasienie! Ulży mi dopiero, jak cię zjem!

Ale patrzyła wtedy na mnie. Przeraziłem się i nie zdołałem tego ukryć. Tłum gapiów o sinych twarzach ryknął gromkim śmiechem. Stary Chen podbiegł i zaciągnął mnie do domu.

Do domu, do domu. Ale tam wszyscy udawali, że mnie nie znają. Ich twarze były takie same jak innych. Gdy wszedłem do gabinetu, Chen zamknął drzwi od zewnątrz, jak za kurą czy kaczką w kurniku. Nie mogłem pojąć, o co tak naprawdę chodzi.

Kilka dni temu nasz dzierżawca ze wsi Wilczek przyszedł z wieściami o głodzie. Powiedział mojemu bratu, że w wiosce śmiertelnie pobito pewnego złego człowieka. Kilkoro ludzi wyrwało mu serce i wątrobę, usmażyło je i zjadło, chcąc stać się bardziej odważnymi. Kiedy się wtrąciłem,

佃户和大哥便都看我几眼。今天才晓得他们的眼光，全同外面的那伙人一模一样。

想起来，我从顶上直冷到脚跟。

他们会吃人，就未必不会吃我。

你看那女人“咬你几口”的话，和一伙青面獠牙人的笑，和前天佃户的话，明明是暗号。我看出他话中全是毒，笑中全是刀。他们的牙齿，全是白厉厉的排着，这就是吃人的家伙。

照我自己想，虽然不是恶人，自从踹了古家的簿子，可就难说了。他们似乎别有心思，我全猜不出。况且他们一翻脸，便说人是恶人。我还记得大哥教我做论，无论怎样好人，翻他几句，他便打上几个圈；原谅坏人几句，他便说“翻天妙手，与众不同”。

obaj kilka razy spojrzeli na mnie. Dopiero dzisiaj zrozumiałem, że ich spojrzenie było takie samo jak bandy na drodze.

Oblałem się zimnym potem.

Jeśli oni mogą jeść ludzi, równie dobrze mogą być następny.

Słowa kobiety – „jak cię zjem”, wściekle twarze ludzi na drodze, rozmowa z dzierżawcą sprzed kilku dni – nagle stało się dla mnie jasne, że to są umówione sygnały. Ich słowa ociekają jadem, w uśmiechu lśni nóż. Rzędami białych zębów zjadają ludzkie mięso.

Nie uważam się za złego człowieka, ale od czasu zdeptania ksiąg opadły mnie wątpliwości. Oni mają swoje sekretne myśli, których nie jestem w stanie odgadnąć. Mogą w każdej chwili zmienić zdanie i uznać za złego człowieka każdego, kogo tylko zechcą. Pamiętam, że kiedy mój brat uczył mnie pisać wypracowania, podwyższał mi notę, gdy oskarżałem cnotliwego bohatera, kiedy zaś broniłem łotra, mówił:

– Co za rewolucyjne poglądy, nie ma takiego drugiego jak ty na świecie.

我那里猜得到他们的心思，究竟怎样；况且是要吃的时候。

凡事总须研究，才会明白。古来时常吃人，我也还记得，可是不甚清楚。我翻开历史一查，这历史没有年代，歪歪斜斜的每叶上都写着“仁义道德”几个字。我横竖睡不着，仔细看了半夜，才从字缝里看出字来，满本都写着两个字是“吃人”！

书上写着这许多字，佃户说了这许多话，却都笑吟吟的睁着怪眼看我。

我也是人，他们想要吃我了！

四

早上，我静坐了一会儿。陈老五送进饭来，一碗菜，

Jakże mogą odgadnąć co knują, zwłaszcza kiedy pragną kogoś zjeść?

Wszystko należy starannie przemyśleć, aby zyskać jasność. Dawnymi czasy jadano ludzi, przypominam sobie, choć niezbyt dokładnie. Przerzuciłem stronicę historycznych ksiąg, ale nie znalazłem żadnych dat, jedynie na każdej karcie wypisano wyrazy: „humanitarność, sprawiedliwość, prawość, cnota”. Dopiero w połowie bezsennej nocy wpatrywania się w karty tomów, zauważyłem znaki pomiędzy liniami. Każda z ksiąg była pełna znaków – „jeść ludzi”!

Te wszystkie słowa, z ksiązek i z rozmowy z dzierżawcą, wpatrywały się we mnie z dziwnym uśmiechem.

Ja także jestem człowiekiem, oni chcą mnie zjeść!

IV

Rankiem siadłem sobie spokojnie na chwilę. Stary Chen przyniósł mi śniadanie, czarkę warzyw

一碗蒸鱼；这鱼的眼睛，白而且硬，张着嘴，同那一伙想吃人的人一样。吃了几筷，滑溜溜的不知是鱼是人，便把他兜肚连肠的吐出。

我说“老五，对大哥说，我闷得慌，想到园里走走。”老五不答应，走了；停一会，可就来开了门。

我也不动，研究他们如何摆布我；知道他们一定不肯放松。果然！我大哥引了一个老头子，慢慢走来；他满眼凶光，怕我看出，只是低头向着地，从眼镜横边暗暗看我。大哥说，“今天你仿佛很好。”我说“是的。”大哥说，“今天请何先生来，给你诊一诊。”

i czarkę z rybą ugotowaną na parze. Ryba o białych i twardych oczach, miała otwarty pysk, dokładnie tak samo jak tamci ludzie, którzy chcą jeść innych. Przełknąłem parę kęsów, śliskie kawałki ni ryby, ni człowieka, urosły mi w ustach i wszystko zwymiotowałem.

Powiedziałem:

– Chen, przekaż mojemu bratu, że jestem przybity i niespokojny i chciałbym się przejść po ogrodzie.

Nic nie odpowiedział i wyszedł. Po chwili jednak wrócił i otworzył drzwi.

Nie drgnąłem, rozważając, jaką pułapkę na mnie zastawili. Byłem pewien, że nie pozwolą mi wyjść. Rzeczywiście! Mój brat przyprowadził jakiegoś starca. Szedł powoli krok za krokiem. Ponieważ bał się, abym nie zauważył złowrogiego blasku jego oczu, zbliżał się z opuszczoną głową, zerkając po kryjomu spod okularów. Brat powiedział:

– Dziś chyba czujesz się dobrze.

– Tak – potwierdziłem.

– Poprosiłem pana He, aby przyszedł cię zbadać.

我说“可以！”其实我岂不知道这老头子是刽子手扮的！无非借了看脉这名目，揣一揣肥瘠：因这功劳，也分一片肉吃。我也不怕；虽然不吃人，胆子却比他们还壮。伸出两个拳头，看他如何下手。老头子坐着，闭了眼睛，摸了好一会，呆了好一会；便张开他鬼眼睛说，“不要乱想。静静的养几天，就好了。”

不要乱想，静静的养！养肥了，他们是自然可以多吃；我有什么好处，怎么会“好了”？他们这群人，又想吃人，又是鬼鬼祟祟，想法子遮掩，不敢直截下手，真要令我笑死。我忍不住，便放声大笑起来，十分快活。自己晓得这笑声里面，有的是义勇和正气。老头子和大哥，都失了色，被我这勇气正气镇压住了。

– Dobrze – odparłem. W rzeczywistości wiedziałem, że ten staruch to kat w przebraniu! Niby badając puls, miał stwierdzić, czy jestem wystarczająco tłusty; a za wykonaną pracę zapewne dostanie kawałek mojego ciała. Nie przestraszyłem się jednak, mimo że nie byłem kanibalem, miałem więcej odwagi niż oni. Wyciągnąłem obie pięści, patrząc, co uczyni starzec. Usiadł, zamknął oczy, chwilę badał puls, potem zastygł na moment i otwierając swoje diabelskie ślepie, powiedział:

– Proszę za dużo nie rozmyślać. Kilka dni spokojnego odpoczynku i problemy znikną.

Nie rozmyślać i odpoczywać! Chcą mnie utuczyć, żeby było więcej jedzenia! Jakie problemy „znikną”? Banda kanibali. Chcą mnie zjeść, ale nie odważą się zaatakować otwarcie, jedynie skrycie knują. Chcą chyba, żebym umarł ze śmiechu. Nie zdzierżyłem i wybuchnąłem radosnym chichotem. Sam usłyszałem w nim prawość i odwagę. Staruch i brat stracili rezon, zdezorientowani moją gwałtowną reakcją.

但是我有勇气，他们便越想吃我，沾光一点这勇气。老头子跨出门，走不多远，便低声对大哥说道，“赶紧吃罢！”大哥点点头。原来也有你！这一件大发现，虽似意外，也在意中：合伙吃我的人，便是我的哥哥！吃人的是我哥哥！我是吃人的人的兄弟！我自己被人吃了，可仍然是吃人的人的兄弟！

五

这几天是退一步想：假使那老头子不是刽子手扮的，真是医生，也仍然是吃人的人。他们的祖师李时珍做的“本草什么”上，明明写着人肉可以煎

Ale im jestem odważniejszy, tym bardziej rosną ich apetyty, chcą zdobyć choć trochę mojej odwagi. Starzec jednym susem przesadził próg, ale nie odszedł daleko i szepnął do mojego brata:

– Zjedzmy go jak najszybciej!

Ten skinął głową. Ty też! To przełomowe odkrycie, chociaż wydawało się niezwykle, było do przewidzenia – mój brat należy do pragnących mnie pożreć kanibali!

Mój brat jest kanibalem!

Jestem bratem kanibala!

Nie dość, że zostanę zjedzony, to na dodatek jestem bratem ludożercy!

V

Przez kilka dni myślałem nad moimi podejrzeniami. Przypuśćmy, że nawet jeśli ten staruch nie był przebrany katem, lecz lekarzem, to i tak przecież może być kanibalem. Patron lekarzy Li Shizhen w dziele Księga... czegoś tam, chyba roślin, napisał wyraźnie, że można smażyć

吃；他还能说自己不吃人么？

至于我家大哥，也毫不冤枉他。他对我讲书的时候，亲口说过可以“易子而食”；又一回偶然议论起一个不好的人，他便说不但该杀，还当“食肉寝皮”。我那时年纪还小，心跳了好半天。前天狼子村佃户来说吃心肝的事，他也毫不奇怪，不住的点头。可见心思是同从前一样狠。既然可以“易子而食”，便什么都易得，什么人都吃得。我从前单听他讲道理，也胡涂过去；现在晓得他讲道理的时候，不但唇边还抹着人油，而且心里满装着吃人的意思。

i jeść ludzkie mięso. Jak on może w takim razie twierdzić, że tego nie robi?

Co do mojego brata, to bynajmniej nie krzywdzę go posądzeniami. Kiedy uczył mnie, sam powiedział, że można „wymieniać się dziećmi, aby je zjeść”. Innym razem, kiedy przypadkowo w rozmowie padło imię pewnego podłego człowieka, stwierdził, że zabić go to za mało, należy go „zjeść i spać na zdartej z niego skórze”. Byłem wtedy małym dzieckiem i przez wiele godzin moje serce utrzepotało jak przerażony ptak. Tu historia o wyrywanych wnętrznościach opowiedziana przez dzierżawcę ze wsi Wilczek. Wcale się nie zdziwił, jedynie potakiwał. Widać, że jest okrutny jak dawniej. Skoro można „wymieniać się dziećmi, aby je zjeść”, to czemu nie wymieniać się ludźmi i nie zjadać, kogo się chce? Dawniej wysłuchiwałem jego wywodów i nie przykładałem do nich wagi, dzisiaj wiem, że kiedy to mówił, nie tylko miał ludzki tłuszcz na ustach, ale także serce pełne marzeń o jedzeniu ludzi.

六

黑漆漆的，不知是日是夜。赵家的狗又叫起来了。狮子似的凶心，兔子的怯弱，狐狸的狡猾，……

七

我晓得他们的方法，直捷杀了，是不肯的，而且也不敢，怕有祸祟。所以他们大家连络，布满了罗网，逼我自戕。试看前几天街上男女的样子，和这几天我大哥的作为，便足可悟出八九分了。最好是解下腰带，挂在梁上，自己紧紧勒死；他们没有杀人的罪名，又偿了心愿，自然都欢天喜地的发出一种呜呜咽咽的笑声。否则惊吓忧愁死了，虽则略瘦，也还可以首肯几下。

Wydawnictwo Dialog (c) Copyright wersja elektroniczna

Ciemno, choć oko wykol, nie wiem czy to dzień, czy noc. Pies od Zhao znów zaczął szczekać.

Okrucieństwo lwa, tchórzliwość zająca, przebiegłość lisa...

VII

Znam ich sposoby. Nie chcą mnie szybko zabić, zresztą nie mają odwagi ze strachu przed konsekwencjami. Dlatego wszyscy się porozumieli i oplątują mnie siecią intryg, żeby doprowadzić mnie do samobójstwa. Obserwując ludzi na drodze i zachowanie mojego brata sprzed paru dni, nabrałem co do tego pewności. Najlepiej by było, gdybym zdjął pas, przywiązał go do belki pod sufitem i sam się powiesił. Spełniłoby się ich marzenie i nie mieliby krwi na rękach. Byliby wtedy przeszczęśliwi i zaśmiewaliby się z radości. Co prawda, jeśli umrę ze strachu albo melancholii, będę wtedy chudszy, ale i tak to zaakceptują.

他们是只会吃死肉的！——

记得什么书上说，有一种东西，叫“海乙那”的，眼光和样子都很难看；时常吃死肉，连极大的骨头，都细细嚼烂，咽下肚子去，想起来也教人害怕。“海乙那”是狼的亲眷，狼是狗的本家。前天赵家的狗，看我几眼，可见他也同谋，早已接洽。老头子眼看着地，岂能瞒得我过。

最可怜的是我的大哥，他也是人，何以毫不害怕；而且合伙吃我呢？还是历来惯了，不以为非呢？还是丧了良心，明知故犯呢？

我诅咒吃人的人，先从他起头；要劝转吃人的人，也先从他下手。

Oni mogą jeść tylko zwłoki! Pamiętam, że w jakiejś książce wspomniano zwierzę zwane hieną, o ohydnej postaci i strasznym spojrzeniu. Zazwyczaj zjada ono padlinę, potrafi przeżuć na miazgę i połknąć nawet najgrubsze kości. ~~Nydamionys Dialog (e) Copyright wersja elektroniczna~~ Hiena należy do rodziny wilka, ten zaś jest krewnym psa. Kilka dni temu kundel z obejścia Zhao przyglądał mi się z uwagą, najwidoczniej dawno temu dołączył do spisku. Staruch wpatrywał się w ziemię, ale nie zdołał mnie oszukać.

Najbardziej mi żal mego brata. Jest przecież także człowiekiem. Dlaczego wcale się nie boi i na dodatek spiskuje, żeby mnie zjeść? Czy robi to od tak dawna, że przestał dostrzegać w tym zło? Czy ma już serce z kamienia i jest tak nikczemny, że przestało to na nim wywierać wrażenie?

Przeklinam ludożerców, zaczynając od mego brata. Jeśli chcę ich nawrócić, to od niego muszę zacząć.

八

其实这种道理，到了现在，他们也该早已懂得，.....
忽然来了一个人；年纪不过二十左右，相貌是不很看得清楚，满面笑容，对我点头，他的笑也不像真笑。我便问他，“吃人的事，对么？”他仍然笑着说，“不是荒年，怎么会吃人。”我立刻就晓得，他也是一伙，喜欢吃人的；便自勇气百倍，偏要问他。

“对么？”

“这等事问他什么。你真会.....说笑话。.....今天天气很好。”

Wydawnictwo Akademickie
DIALOG

specjalizuje się w publikacji książek dotyczących języków,
zwyczajów, wierzeń, kultur, religii, dziejów
i współczesności świata Orientu.

Naszymi autorami są znani orientaliści polscy
i zagraniczni, wybitni znawcy tematyki Wschodu.

Wydajemy także przekłady bogatej
i niezwyklej literatury pięknej krajów Orientu.

Redakcja: 00-112 Warszawa, ul. Bagno 3/219

tel.: (0 22) 620 32 11, (0 22) 654 01 49

e-mail: redakcja@wydawnictwodialog.pl

Biuro handlowe: 00-112 Warszawa, ul. Bagno 3/218

tel./faks: (0 22) 620 87 03

e-mail: biurohandlowe@wydawnictwodialog.pl

<http://www.wydawnictwodialog.pl>

Serie Wydawnictwa Akademickiego DIALOG:

Wydawnictwo Dialog (c) Copyright wersja elektroniczna

• Języki Azji i Afryki	• Orientalia Polona
• Literatury Orientalne	• Literatura Frankofońska
• Skarby Orientu	• Być Kobieta
• Teatr Orientu	• Temat Dnia
• Życie po Japońsku	• Życie Codzienne w ...
• Sztuka Orientu	• Dzieje Orientu
• Podróże – Kraje – Ludzie	• Czytanki Orientalne

Prowadzimy sprzedaż wysyłkową